

VÄXJÖ TINGSRÄTT
4:4

INKOM: 2022-09-29
MÅLNR: M 3940-22
AKTBIL: 5

Växjö tingsrätt
Mark- och miljödomstolen
Box 81
351 03 VÄXJÖ

Yttrandet översänds endast via e-post

Mål nr M 3940-22 ansökan om tillstånd för Lunds kommun att avleda avloppsvatten i form av dagvatten från fastigheterna Ladugårdsmarken 5:12 och 5:8 samt Norra Fäladen 4 till nedströms belägna ledningar för markavvattning, Lunds kommun.

Som ombud för Lunds kommun får jag i anledning av domstolens föreläggande av den 15 september 2022 (aktbil 4) återkomma i målet och komplettera ansökan med följande uppgifter.

Föreläggande punkt 1

Det förhållande att Svenshögs dikningsföretag år 1954 upphävts förändrar inte kommunens inställning utan ansökan vidhålls. Som framgår av bilaga 2 till ansökan så utgjorde nämnda dikningsföretag bara ett av flera dikningsföretag belägna nedströms utsläppspunkten, i vilka flertalet kommunen är delägare i. Ovannämnda dikningsföretag kan därför bytas ut mot Stångby-Vallkärra vattenavledningsföretag år 1969 i vilket kommunen är delägare, vilket är det markavvattningsföretag som kommer närmast i tur nedströms nu upphävt företag.

Föreläggande punkt 2a.

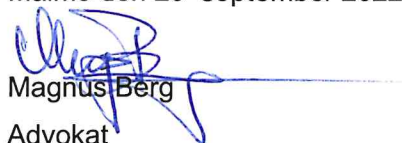
I samband med miljöbalkens tillkomst överfördes flera bestämmelser i 1983 års Vattenlag (VL), vilka inte fick plats i 11 kap miljöbalken, till den s k restvattenlagen. Däribland 5 kap 5 § VL som överfördes till 3 kap 5 § restvattenlagen. Bestämmelsen överfördes dock inte utan en viktig ändring. I 5 kap 5 § VL hänvisades det i första ledet i bestämmelsen till att det måste vara frågan

om en "ledning för ett markavvattningsföretag". I 3 kap 5 § restvattenlagen ändades detta till "ledning för en markavvattning" och istället för kravet på att fastigheten skulle delta i "företaget", såsom stadgades i 5 kap 5 § VL, så stadgas det i 3 kap 5 § restvattenlagen att fastigheten ska delta i "verksamheten". Av nu sagda följer att det enligt bestämmelsen i 3 kap 5 § restvattenlagen inte längre krävs att det är frågan om ett markavvattningsföretag för att bestämmelsen ska vara tillämplig, utan det räcker att det är frågan om en ledning som redan används för markavvattning. Bestämmelserna i 3 kap 9-13 §§ restvattenlagen om markavvattning och vägföretag m m har och ska tillämpas på samma sätt som bestämmelsen i 3 kap 5 §. Det förhållande att 3 kap i restvattenlagen givits rubriken "3 kap. Markavvattningssamfälligheter" förändrar på intet vis detta. Att 3 kap 5 § restvattenlagen måste tolkas så styrks vidare om man tittar närmare på bilaga 2 till ansökan, vilken redovisar dikessystemen nedströms utsläppspunkten, och där sträckningen på diket hela vägen ner till Df Höje å år 1899 omväxlande utgörs av förrättningsföretag och enskilda dikessträckor. Det är således ledningens nyttjande för markavvattning som är avgörande, inte om det helt eller delvis omfattas av ett förrättningsbeslut.

Föreläggande punkt 2b.

I ansökan har det tyvärr felaktigt angivits att markägare inom avrinningsområdet medgetts rätt att avleda 1,5 l/s/ha vatten ner i systemet, rätt volym sk vara 1 l/s/ha. Frågan var bland annat uppe i mark- och miljödomstolens mål nr M 818-12 som rörde kommunens ansökan om att få avvattna Klosterängsdeponin via nu aktuell ledning över Danielssons fastighet. Något som kommunen i dom i mål nr M 818-12 fick tillstånd till. Efter samråd vid detta tillfälle med bl a sakkunniga på Statens jordbruksverk vid Alnarp gjordes bedömningen att dikessystemet nedströms Klosterängsdeponin kunde ta emot 1 l/s/ha vatten. Kommunen avleder redan i dag dessa vattenvolymer från området och det är också denna volym avloppsvatten i form av dagvatten som kommunen, efter antagandet av ny detaljplan, önskar få rätt att fortsatt få avleda till nedströms belägna dikessystem.

Malmö den 29 september 2022

Magnus Berg
Advokat